

Witte nog ....

De gebruikte foto's komen o.a. uit het archief van Wim Pompen.

Verder zijn er foto's van Erik van Asten.

De tekst is geschreven op basis van hetgeen verteld is in De Huiskamer.

CAFÉ EN HORECA VERVOLG

Met dank aan José Gabriëls- de Win en Cintha de Win- van Dijk, die inbreng en foto's hebben aangeleverd voor met name het stuk over Bondsshotel de Win.

Oktober 20 2019

De situatie:

We trokken rond door Leende om over alle café's en horeca te vertellen. Vandaag starten we bij De Achelse Kluis en gaan we zo terug naar het centrum van Leende.

Veel teksten zijn hier verteld. Stukken tekst hebben we gehaald uit 'Lind in Beeld' en uit het boek van Jean Coenen.

1 De hoeve van de Achelse Kluis.

Jean Coenen pagina 210

Leende is van oudsher erg betrokken geweest bij de Achelse Kluis. Op Leends grondgebied lieten de Trappisten in 1780 een behuizing bouwen die in de loop der tijd Leenderhoeve, Kloosterhoeve en ten slotte De Ploeg gingen heten. Door de problemen in de Oostenrijkse Nederlanden (het tegenwoordige België) werd het bouwwerk opgericht als toevluchtsoord voor de broeders in geval van nood. Direct na de bouw werd ze verhuurd aan Antonie van der Zanden die er een herberg inrichtte. Op een kaart van 1925 is café hoeve De Ploeg te zien. Kijkend vanuit De Kluis stond hij rechts, ter hoogte waar nu een grote zwerfkei ligt. Afstand van De Kluis ongeveer

Witte nog....

500 m. Lang heeft dit niet geduurd want na drie jaar trokken de eremieten zelf in het pand. Door de annexatie van België door Frankrijk werden de bezittingen verbeurd verklaard. Om niet nog meer kwijt te raken werd het restant van de bezittingen op Nederlands grondgebied verkocht aan Jan Diederik baron van Tuyll van Serooskerken. Enkele eremieten bleven in de Leenderhoef wonen en pachtten deze van Jan Diederik. De nieuwe pachter noemde de herberg Kluisssche Hoef. In november 1924 nam Josefien Baken-Dirckx het café over van Adriaan van Tol. In 1931 werd de vergunning ingetrokken en overgedragen aan Antonius van Driel.

2. De Twee Zalmen

De heer S. Arnolds voor „De Twee Zalmen”. De vlammen sloegen dondersdagsavond over dit restaurant.

„Wij hebben iets te vieren.” Daarom heeft de familie Jonkers de vlag uitgestoken voor de aankoop aan de Valkenswaardseweg. Op 11 augustus 1909 nauwelijks honderd meter bleef het tuur terugkerend van zijn eigendomsmen.

Wim en Maria Baidon prieten op de goede ofloop. Op zodanige, baarlijke wijze bleef hun huis geprepareerd voor het vuur. Alleen de toekomstige moet enige tijd worden uitgesteld.

to'n beetje aan een moezelwintje. Erg gerolig en pas dan besef je, hoe op een dorp met elkaar wordt meegedeeld, vertelt zij. Overigens heeft zij gisterenocht wel enkele uurtes kunnen slapen. „Niet rustig, maar met mij nog het meest opviel was het feit, dat ik vanochtend de vogeljes niet hoorde fluiten. En, ja als ik die zwarte massa zie, dan pas realiseer je je hoe moed het hier datsen nog was.”

Ook de heer S. Arnolds, eigenaar van het restaurant „De Twee Zalmen” is een „bijna” slachtoffer van de geweldige vuurhaard, die gisteren over zijn eigendom raasde. Wat zwagerlijkheid, terra-coctiva en 25 doode kippen tonen acht, dat niemand begrijpt hoe het restaurant zonder verdere schade overleefd is gebleven. Missche de bestuurder van de Looperlank, die niet op tijd een wig heeft kunnen drijven tussen de vuurhaard en het pand.

De heer Arnolds steekt zijn benoeming voor de brandveer juist onder stoelen of banken, hoewel hij denkt een bedrijfsarchie van misochien wel zeventigduizend gulden te hebben. „Wat hebben de mannen hier nog te zoeken”, zegt hij, wijzend naar het ontgroende bos. Misschen de sensatiezoekers die de gevolgen van een hoerend willen zien, maar die komen hier niet eien.

Ook de heer Arnolds, zegt ten slotte ontzettend gelukkig te zijn met de afloop van de brand. „We leven en mijn zaak staat er nog, zodat we rustig door kunnen gaan. Ik hoop het echter nooit meer mee te maken.”

Geen vlammetje

Het meest verbaasd van iedereen is misschien wel de restaurantier van het 470 hectare grote bos van de familie Loulon. Dit bos grenst aan het afgebrande gedeelte, dat voor het grootste deel eigendom van Philips is. „Geen vlammetje heeft ons bereikt. Het is een wonder, meer kan ik er nauwelijks van zeggen”, aldus de heer Franken.

Wim en Maria Baidon prieten op de goede ofloop. Op zodanige, baarlijke wijze bleef hun huis geprepareerd voor het vuur. Alleen de toekomstige moet enige tijd worden uitgesteld.

De heer Arnolds steekt zijn benoeming voor de brandveer juist onder stoelen of banken, hoewel hij denkt een bedrijfsarchie van misochien wel zeventigduizend gulden te hebben. „Wat hebben de mannen

Aan de rand van 't Leenderbos, tussen Leende en Valkenswaard waren Jan en May Arnold-van Kuijk van 1961 tot begin jaren negentig de gastheer- en gastvrouw in restaurant De Twee Zalmen. Eerder was het hun weekendhuisje, ontstaan uit de directieket bij de bouw van het St. Joseph-ziekenhuis in Eindhoven. De verbouwing tot restaurant paste goed bij de omgeving. Jan was afkomstig van Eindhoven, Mary van Weert. Jan was wijnkenner en mocht zich Chevalier du Taste Vin

Witte nog ....

noemen. Door twee branden waren ze gedwongen hun zaak voortijdig te beëindigen. Ze verkochten het aan een Riethovenaar die er een moderner restaurant liet bouwen. Marcel en Barbara Smits-Gubbels kozen voor de formule pannenkoekenhuis met als naam De Clown.

3 Jagershorst.

Omstreeks 1952 verrees in Leende het prestigieuze hotel- restaurant Jagershorst aan de Valkenswaardseweg. Het zou gebouwd zijn uit een fonds van de Stichting 1940-'45. Wim Smulders, van hotel De Kempen in Heeze, en zijn vrouw (geen kinderen) gingen het exploiteren. Later kochten ze het zelfs. Het liep gesmeerd, maar het was geen wegrestaurant.

Bezoekers per fiets werden discreet geweerd! Ook werd van de heren verwacht dat zij een stropdas droegen. Later hingen er stropdassen klaar die je kon lenen om hier binnen te dragen.. Boven kwam een soort eetzaal. Een man uit het dorp, in de volksmond van Netten genoemd, zoon van Net, mocht niet binnen omdat hij te veel dronk.

De obers werden in die tijd aangesproken met meneer. In Leende kwamen werken en wonen: meneer Theo Prinsen en meneer Ben van Ravenstein. Af en toe hielden hoge bezoekers besprekingen bij Jagershorst, onder

Witte nog ....

anderen landbouwminister Sicco Mansholt. Syb Siermans runde hotel en restaurant. Hij woonde met zijn gezin boven de zaak. Toen Smulders stopte nam Siermans de exploitatie over. Later kwamen er diverse andere exploitanten en eigenaren: o.a. Doris van der Velden, S. Doreleijers, Pierre Jonkers en voetbalinternational Willy van de Kerkhof. In 2006 onderging het restaurant een metamorfose, het hotel was eerder opgeheven. In 2007 werd er een nieuwe hotelvleugel met circa 90 kamers bijgebouwd en maakte Jagershorst voortaan deel uit van een hotelketen.

3a. Manege de Molenberg ligt in het bos, tegenover Jagershorst

4 Café Molenzicht

Zo heette het huis van de familie Rutten aan de Valkenswaardseweg. Hier woonde vanaf 1919 Louis Rutten. Voordien is dat ook een café geweest onder de naam Molenzicht. De bebouwing was toen nog zo beperkt dat de stamgasten van achter hun pint bier nog de molen op de hei hebben kunnen zien. De weg heette toen trouwens nog Molenstraat.

Louis en Cato Rutten met 10 van hun 17 kinderen.

o.a. Adriaan, Theo, René, Gery, Louis, Antoon, Frans, Cor, Annie

Witte nog ....

Het café is waarschijnlijk gesticht door Jaantje Winters uit Achel, familie van Louis' eerste vrouw Jaantje Plas. Jaantje Winters was eerst getrouwd met Dielis Bax (broer van Kobus Bax van De Vier Linden), met wie zij eerst op Strijp gewoond heeft. In 1919 huwde zij Marten Jutten. Beiden gingen in het oude, lekkende patronaat wonen, maar al gauw konden Marten en Jaantje naar de overkant van de straat verhuizen. Daar hadden ze van de familie Simkens grond gekocht en een nieuw huis neergezet. 10 van de 17 kinderen staan op deze foto. Een uitspraak van de moeder was : We hebben veel plezier gehad en ook veel leed.

5. Café Theodore Baudoin- Vromans, later café van Meijl, de Kobus, Tony's poolcafé, de Ster.

schilderij gemaakt door Leendenaar Jan Louwers

Den Hof van familie Kemps

huis leerlooiersfamilie van Engelen

Petrus Josephus van Asten geboren 4 februari 1876 (overleden 8 maart 1939) en Adriana vd Zanden, geboren 25 februari 1879 (overleden

Witte nog .....

familie Theodorus Baudoin

met sigarenfabriekje

De verhuizing van
Sint Catharina

21 november 1976) hadden aan de Dorpstraat een café/kolenhandel/expeditiebedrijf.

Witte nog ....

Hij woonde toen al met zijn vrouw in Eindhoven.. Oorspronkelijk was het een klein wegrestaurant (omstreeks 1934 verbouwd) inclusief benzinepomp.

Daarnaast was het sigarenfabriekje van Theodoor van Asten, die in 1909 was getrouwd met Martina (Dina) Vromans. Zij is een zusje van de moeder van Tinus Verhoeven.

Riek van Leeuwen- Baudoin ging met haar tweelingzus Gerda luisteren naar de Fanfare. Haar tweelingzus is jong verongelukt. De zoon Frans Baudoin was een verdienstelijk motorrijder, zijn bijnaam was Rooie Sis. Hij presteerde het om op Europees niveau te motorcrossen.

De EHBO was een gemengde vereniging en had bij Th. Baudoin haar stamhuis.

Er kwam destijds veel vrachtverkeer door Leende en de chauffeurs zetten hun vrachtauto voor de deur van boerderij vd Linden (naast schoenwinkel Ras) en gingen bij Baudoin een uitsmijter eten. Er stond fruit bij de straat. De jongens op weg naar school, namen daar dan stiekem wat van mee. Er waren wel 3 benzinepompen op een rij hier in de Dorpsstraat. In Leende waren toen nog maar een paar auto's. Deze benzinepompen waren

de bar van De Kobus

Harrie en Doortje van Meijl

er vooral voor het doorgaande verkeer van Eindhoven naar Weert en v.v. De naam Vromans komt vaak terug in het verleden van Leende. Latere uitbaters van het café waren: Harrie en Doortje van Meijl- van der Linden (café van Meijl). Hiervoor hadden Harrie van Meijl en Doortje een frietkraampje aan de Julianastraat. Aanvankelijk naast postbode Peerke van Asten. Harrie van Meijl haalde zijn elektriciteit met een kabel uit het huis van Harrie van Asten. Als de van Astens naar bed gingen, werd de elektriciteit

Witte nog ....

afgesloten. Harrie zijn manier van klanten benaderen was nogal direct: 'Wa moete hebben? Toon Verduijn was 'zo blij als een tros wortelen' met de geboorte van zijn eerste kind!

Leo van Veldhoven vertelt dat als zij, schooljongens op maandagochtend om 8u naar de kerk gingen, ze eerst door de Julianastraat liepen om te zien of er geld was gevallen.

Op de achtergrond op de foto: Textielhuis Wilma.

Later opereerde het café onder de naam 'De Kobbus' resp. met uitbater Ad Verhoeven, Jacques Doorn, Frank Bax en Rens Waardenberg. De naam De Kobus komt van de vader van Ad Verhoeven, Jacques Verhoeven, in de volksmond Kobus, en ook Ad werd De Kobus genoemd. Daarna werd de zaak geëxploiteerd door Twan van Weerden (Tony's Poolcafé) en daarna door Marijn van den Boomen, De Ster.

Gerardus Rutten bewoonde de boerderij destijds gelegen tussen het oude gemeentehuis en café De Gouden Leeuw, aan de rand van het marktplein. Dit is het stadhuis van vele Ruttens o.a. Gérard, Leen (v.d. Kerkhof, To (Raassens, Mien (van Laarhoven), Theodoor (Maarheeze, enz. Zij hadden een olieslagerij.

6. Café van Asten, later bedrijf van Bussel.

Boerderij van Asten was ook café. Later alleen smederij en onder van Bussel was het een loodgietersbedrijf.

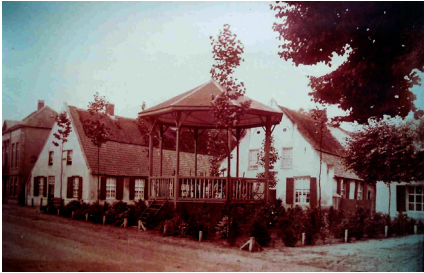

De plek van Asten,
later van Bussel

Witte nog ....

6a. De Gouden Leeuw. Het Leeuwke.

Er waren vroeger 2 kiosken. Een heel vroeger en daarna weer een andere.

Het Leeuwke stond vlakbij de strohulzenfabriek. Leende had een voor die tijd groot strohulzenfabriek. De Strohulzenfabriek van de familie van Engelen stond (met woonhuis) tussen het oude gemeentehuis en de boerderij van der Linden. (Nu begin Margrietlaan) Strohulzen waren voor de bescherming van de fles. Export van deze strohulzen ging met name naar Engeland. Stro was brandgevaarlijk . Daarom was er een paar keer een brand in Leende. Het Leeuwke lag tussen de bakkerij van van Engelen en olieslagerij van Rutten . Later werd dit de Centra , toen postkantoor en uiteindelijk de Brasserie van de Scheuter. In café De Gouden eeuw zat de familie van Michiel Bax.

In 1893 had Leende een armzalige brandweer. In 1902 hadden ze een schamele brandspuit kunnen kopen van de familie Eijsbouts uit Asten.. De brandweer was dus slecht uitgerust. Gegevens over branden in Leende.

- 1893 Klein Kerk 21 huizen
- 1906 Strohulzenfabriek van Michiel Vromans
- 1908 Renhoek 4 huizen
- 1911 Dorpskom 3 huizen

Witte nog ....

1913 Strohulzenfabriek van Jos Govers

1922 Dorpskom 9 huizen (19 mei 1922 om 16.00 uur)

1924 Broekheuvel 5 huizen

1925 Oostrik 2 huizen

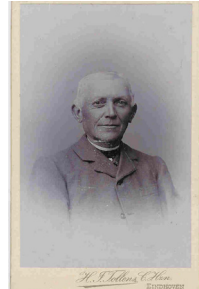
1927 Oostrik 21 huizen

1928 Oostrik 3 huizen

Uit de zaal wordt verteld, dat de huizen met een strodak afbrandden, bij het

De Ster met de naam Simkens

Josephus Simkens

eerste huis met een pannendak hield de brand op. Na de herbouw werd er meestal een Franse kap gemaakt. (bijna alle huizen met 'Franse kap' dateren van 1915-1930)

De fam Rutten had een olieslagerij. Olie werd gemaakt uit koolzaad.

Het gezin van Josephus Simkens

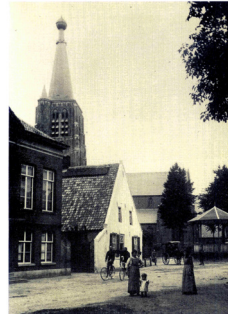
Witte nog ....

7 Café Adam van Engelen, later 'De Ster'.

Adam van Engelen had café Adam van Engelen. Hij was de uitbater. Na de brand werd dit opgebouwd als hotel De Ster. De familie van café van Engelen had een dochter die in 1840 met Sjef Simkens trouwde. Zij was een zus van Adam van Engelen. Frans van Engelen was later de uitbater van De Ster. Dit verklaart de overgang van de exploitatie eerst van van Engelen naar Simkens en later weer van Simkens naar Frans van Engelen (oomzegger van Adam en broer van bakker Sjef, van zus Jans

vlnr Jans, vader Toontje, Adam, Janus, zr Gonzala, Sjef (van Toontjes)

(Groenen) Kinderen van Toontje van Engelen). In dit gezin werden 7 van de 12 kinderen maar enkele maanden oud) Louis (De Scheuter) is dus eigenlijk Louis van Toon van Sjef van Toontjes.

De familie van Michiel Bax zat ook een tijdje in de Gouden Leeuw. Bij de brand op 19 mei 1922 was de burgemeester van Leende in Eind-

Adam Simkens

Witte nog ....

Na de brand

hoven en hij haalde een groep brandweelrui mee naar Leende. Daardoor bleef het archief bewaard. Het huis van Ferra stond naast Het Catharina gesticht.

Over de familie van Asten; Een van hen was met van Bussel getrouwd. In 1874 was er een zoon die in leven bleef. Dochter Jans trouwde met Frans Groenen.

Fam Simkens; vader Josephus Simkens, De Kroon genoemd, was 25 jaar wethouder, Henk Simkens (ook in de zaal) zijn overgrootvader was eveneens wethouder.

Lien Simkens brak haar heup toen ze 102 was. Ze was verder voldoende gezond en vitaal en kreeg een nieuwe heup. Er wordt gezegd dat de narcose bij haar niet zo goed pakte.

Iemand vertelt over Adam Simkens. Het was kerstnacht en iedereen was in de nachtmis, ook Adam Simkens. Adam kwam van de jacht en had al een paar borrels op. Tijdens de dienst viel hij om met stoel en al om in de kerk. Kinderen schrokken daar nogal van.

Witte nog ....

7b. De Scheuter.

Rond het marktplein hebben altijd horecazaken bestaan. De Gouden Leeuw, De Ster en Bondshotel De Win. Nu is er alleen nog herberg De Scheuter, al bijna 45 jaar het domein van bakkerszoon Louis van Engelen en zijn vrouw Thea Panken. Louis nam het ouderlijk huis over en liet winkel en bakkerij ombouwen tot een stijlvol restaurant, met zicht op de monumentale kerktoren. Als naam koos hij voor De Scheuter, waarmee

de houten schietplank bedoeld is waarmee zijn vader Toon van Engelen en zijn grootvader Sjef van Engelen het deeg in de hete oven 'schoten', om er later het gebakken brood mee uit te halen. Naast woonhuis en bakkerij stond de meelschuur, de opvolger van Het Leeuwke. Deze werd later verbuwd tot woonhuis en winkel waarin Piet van Engelen (broer van de vader van Louis) nog een Centra-kruidenierswinkel heeft gehad.

Er was daarna ook nog het postagentschap in gevestigd. Toen het vrijkwam liet Louis er met zijn restaurant een geheel

Witte nog ....

van maken. Ook liet hij enkele zaaltjes bouwen. Dat is nu een trekpleister voor allerlei gelegenheden.

Op oudere foto's is nog te zien hoe het marktplein was voordat er De Scheuter was. De Ster was van Adam van Engelen. In 1922 hadden spelende kinderen brand gesticht in de nabij gelegen, nieuwe strohulzenfabriek van Willem van Engelen. Heel wat panden, waaronder De Ster, werden in de as gelegd. De herbouw startte al in 1922. De herbouw gaf een heel ander hotel te zien, nu met terras en veranda. Adam bleef vrijgezel en runde het 'koffiehuis' samen met zijn ongetrouwde zus Lina. Ze stierven beiden in 1925. Er werden regelmatig vergaderingen gehouden en het was ook het clublokaal van de fanfare Philharmonie. Na het overlijden van broer en zus werd de zaak in 1926 overgenomen door Adam Simkens, wiens moeder een zus was van Adam en Lina. Ook deze Adam runde de zaak samen met zijn zus Lien. Van Simkens ging De Ster naar Frans van Engelen en zijn vrouw Dora Nelissen. Daarna naar Harrie Kees uit Venlo.

Daarna kocht Rob Winters uit Geldrop het pand (zie De Schammert). In De Ster logeerden dikwijls de 'jachtheren' uit de Randstad (Schoenmakers, Trousselot e.a.) en na WO II ook – ten tijde van hotelier Kees – Ambonezen, in afwachting van hun huisvesting.

8. Bondshotel de Win.

'Café Restaurant Pension Jos van Gennip Vergunning' stond in het bovenlicht van deze dorpskerk. Eigenlijk is daar nog niets mee gezegd, want het was veel meer: een cultureel- en vergadercentrum met een sfeer in de grote gelagkamer waar iedereen thuis was, of zich thuis voelde. Het was ook een halte voor de autobusdienst Budel- Eindhoven v.v. die onder de naam 'volksbelang' de passagiersdienst van de postkoets had overgenomen. Een dochter van Jos van Gennip en Cato Vos trouwde met J. de Win (1931) waarna het hotel De Win werd. In 1964 werd het gesloopt ten behoeven van de bouw van De Schammert. We zien hier een familieportret van de familie de Win. Uit

Witte nog ....

Huwelijk Jan de Win met Tina Schoofs
kinderen: Toos en Annie, José, Nico Sjef,
Jan, Jack.

Jan en Tina

deze familie komt Karel de Win, de onderwijzer, Louis de Win, de vader van Nico, Jan de Win, de man die later eigenaar zou worden van hotel/café Sjef van Gennip van Gennip.

Voordat Jan de Win hier een hotel had was zijn schoonvader Sjef van Gennip

met Cato Vos eigenaar van het pand. Begin jaren 30 stond de zaak op naam van dochter Petronella van Gennip en toen bestond het pand uit 2 gedeelten

Bondshotel De Win

Jan de Win

: Links was het hotel en rechts was de kruidenierszaak. Petronella van Gennip

Witte nog ....

huwde met Jan de Win en samen zetten zij de exploitatie door. Jan de Win en Nel van Gennip kregen 3 dochters en daarna 4 zonen. Eerst tweelingdochter Toos en Annie in 1932 en daarna dochter José in 1934. Dochter José, momenteel 85 jaar jong is hier vandaag aanwezig.

In 1935 werd Nico geboren en in 1936 zoon Sjef. In 1939 werd zoon Jan geboren en in 1942 zoon Jack. Toen het jongste kind 2 jaar was in 1944 overleed

notabelen uit het dorp met o.a. Wout Schoone, Adriaan Baudoïn en Frans Vogels. Op de achtergrond Piet Willems correspondent.

Nel van Gennip op 44 jarige leeftijd. Bijzonder is om nog te melden dat Jan de Win koster was in Leende en dat zijn naam als zodanig ook staat vermeld op het doodsprentje van zijn vrouw! 2 jaar later in 1946 huwde Jan de Win met zijn 2e vrouw Tina Schoofs. Dochter José vertelde dat binnen het gezin over ons mam werd gesproken als zij het over hun echte biologische moeder Nel van Gennip hadden en als ze het over ons moeder hadden bedoelden ze daar hun stiefmoeder Tina Schoofs mee.

In de tijd dat zij nog niet op het waterleidingnet waren aangesloten stond er in de bijkeuken van het hotel een ketel waar het water mee opgepompt moest worden naar de verdieping. Met één of twee personen moesten ze dan om beurten 100 slagen maken en dit moest meerdere malen per dag gebeuren en was nogal vermoeiend volgens José. De sanitair voorziening was buiten het hotel maar er waren wel 3 toiletten en een plasegelegenheid voor de mannen.

De toiletten waren géén houten kisten maar waren al keramische potten zonder spoeling uiteraard, de zogenaamde droogclosets.

Het hotel ging Bondshotel de Win heten omdat het aangesloten was bij de ANWB wat stond voor Algemene Nederlandse Wielrijders Bond.

Er stopten dus veel fietsers en omdat de doorgaande weg naar Eindhoven toen nog via Heeze en Geldrop was stopten er ook veel bussen.

Er kwamen veel gasten en het was hard werken in Bondshotel de Win. Als er logees waren met een eigen auto werd deze wel eens als service van het hotel door de kinderen gewassen.

Witte nog ....

Het familiewapen van De Win

gebroeders de Win

priesterfeest bij de Win

Het hotel had 4 tot 5 kamers. Indien het voornamelijk zomers druk was met logéés waren ook de kamers van de kinderen nodig of er werden kamers geregeld bij de familie Lambert van Engelen, 2 huizen vanaf het hotel of enkele kamers bij van Engelen leerlooierij waar nu "De Plus" is gehuisvest. Indien de was niet buiten opgehangen kon worden werd deze tegenover het hotel in de pastorie boven op zolder opgehangen. De kinderen waren kind aan huis bij de pastorie waar Tonna de huishoudster van de pastoor was. Jan de Win was koster en hij hoefde alleen maar de straat over te steken om op zijn werk te komen. Ook de pastoor had zijn loopje naar de overkant van de pastorie om daar in het hotel met regelmaat zijn borreltje te nuttigen. Als de kinderen van Jan de Win ooit alleen thuis waren wat zelden gebeurde kwamen pastoor de Wijs en kapelaan vd Broek kijken of alles goed was. De zogenaamde burenplicht!

Ook kwamen er regelmatig jagers op bezoek die via Jan Moes en Adam Simkens mee op jacht waren geweest. Dochter José vond het maar niks met al die dode jachttrofeeën in het hotel.

Ook de vader van Trees van Engelen, Louis Buskens kwam regelmatig na zijn werk in de bakkerij bij schoonzoon Toon van Engelen nog een borreltje drinken. Niet alleen het geestelijke gezag, maar ook de sterke arm van de wet was in de buurt vertegenwoordigd want politiemann Boudestein woonde schuin tegenover het hotel in het huis van Adam Simkens. Naast het hotel stond sinds de jaren dertig het huis van Jan Smolders en tante Koos. Als 2^e gezin woonde daar ook nog verzekeringsagent Charles Hagenaars en nadat die verhuisde naar hoek Schoolstraat en Julianastraat heeft er zijn boekhouder Verhoeven nog gewoond. Ook de familie Schoor en de familie van Gerven hebben hier gewoond. Verder hebben wijkzusters van hieruit gezinnen bijgestaan. Jan van Lieshout heeft hier gewoond en had hier zijn kapsalon. (Figaro). En verder

Witte nog ....

heeft Louis van Engelen hier gewoon tot de huidige bewoner dit pand in eigendom heeft gekregen.

Er was ook een bushalte bij het huis en juffrouw Marietje vd Zanden parkeerde altijd haar fiets bij het hotel. In ruil daarvoor kreeg de jongste van de kinderen Jack regelmatig een zakje snoep.

De vertegenwoordigers die er kwamen hadden meestal wel een bijnaam: die van de koffie bijvoorbeeld had de toepasselijke naam; 'Het Koffieboontje'. Die van de Peijnenburg zal wel 'peperkoek' geheten hebben.

Er was eens iemand vermist, een zekere Hr Meinaert en de politie werd ingezet om deze man te zoeken. De politie kreeg versterking van diverse teams en er werd de hele dag gezocht. Natuurlijk moest er ook gegeten worden en in ploegen kwamen zij uitsmijters eten. Jack moest steeds eieren ham en brood bijhalen want men had in die tijd geen koelkast en dus ook niet zoveel voorraad. Er waren maar 2 gaspitjes en een kachel waarop ook het water gekookt moest worden voor de afwas. 's Avonds bleek dat er meer dan 100 uitsmijters waren gegeten.

In het bondshotel was ook een sociëteit van Leendenaren waarin ondernemers zaten zoals aannemer Frans van Eert, postbode Peer van Asten, huisarts Willem de Vocht, Willem van Engelen van de strohulzenfabriek, Siraar van Engelen van de leerlooierij, Sjef van Engelen, de vader van Toon en Piet van Engelen en ook Gerard Verhoeven, 'de neije smed' van de 'Klein Kerk'. Meester Vughts, Jack van Baar, René Hurkens, waren lid van sociëteit bij de Win. Het bier werd getapt uit een houten vat van Bavaria. Er werd een 'boomke gekat' en er werd gerikt, getoept, geduuzend en geëenentwintigd. De kinderen hadden dispensatie gekregen voor het dagelijks naar de kerk gaan want er moest al vroeg gewerkt worden in het hotel.

Witte nog ....

Cintha van Dijk is ook in dienst geweest en soms was het nodig dat ze daar bleef slapen, ze sliep dan aan de hotelkant en de deur werd afgesloten! Onduidelijk is wie de sleutel van de kamer had want toevallig is ze wel met zoon Jack de Win getrouwd. Bijzonder om te vertellen is ook de situatie toen doch-

Foto: Jan Bijnen

Mee viere an de toffel op 'n terras
'n bumke kaffe in zummen overjas
Gimme stierreken draenk of bier
en gin borreltje um 't kwartier
mer alleen wiersame koffie uit 'n tas

KAORTE

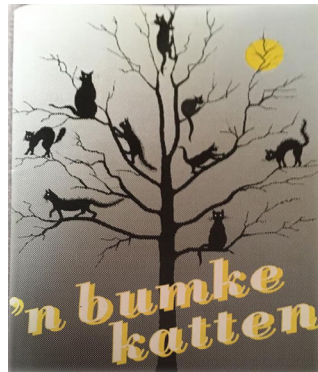
Ze zitte mee viieren hil dicht bij mekaar,
De toffel stao strevig en stierrek,
De kroonluchter wachte die lippen al klaar
Mee de kaorte - zu vlak nao 't vlierek.

Dê is er 'nen hartstocht - de kaa-de nie vatte
Den Brabander kan 'et nie kaffe
En as ze daor zitte, 'n bumke te kaffe,
Den maak-de nie tis nie mi' practe.

Daor knorst as 'nen donder 'nen stierreken troet
Speel op as ge dicit, ginevrieme!
Ze kijke gespanne veunet, strak en stroef
Hun oge begimme te gimme.

Mer harder nog kurt er 'nen anderen slag,
De toffel die spijt heest in twee,
'n spel 'n leest, 'zee den 'faut mee 'nen lach
En nou is de volop favevee.

Lodewijk van Woensel

ter José ging trouwen. Drie van haar broers waren op dat moment in militaire dienst maar Sjef, één van de broers kreeg geen verlof om de bruiloft van zijn zus bij te wonen!

Van de familie de Win is zoon Jan op 21 jarige leeftijd in Waalre verongelukt op het moment dat hij in militaire dienst was in 1960. Hij is met militaire eer begraven. Het is ook eens voorgevallen dat er een feest was waar een H. Mis aan vooraf ging en ondertussen moest in het restaurant alles klaar gemaakt worden. De mis was al bijna uit, de tafels gedekt, maar er was nog geen brood. Cintha belde bakker Franken die het brood net uit de oven had en hij zou het zo brengen. Maar omdat je heet brood niet meteen kunt snijden vroeg Cintha om hulp. Bakker Franken stopte het brood even in de diepvries, sneed het machinaal en kwam het gesneden mee op de schalen op de tafels leggen. De gasten waren blij en verbaasd dat de bakker zelf zijn vers gebakken brood voor hen kwam serveren. Hij kreeg alle credits, hij kon het niet meer verkeerd doen!!

Er zijn ook eens 2 jonge knullen geweest die een fles cognac kwamen halen, die voor hun vader in het bejaardenhuis van het klooster zou zijn, zeiden ze. Cintha maakte van de fles een mooi cadeautje en de jongens gingen weer. Een paar uur later vonden ze een van de jongens stomdronken in een kruitwagen liggen Wat nu? Taxi gebeld om de jongen op te halen maar de chauffeur

Witte nog ....

wilde hem niet meenemen . Uiteindelijk is een ziekenhuis auto gebeld die de jongen heeft meegenomen .

De 2^e vrouw van Jan de Win kwam uit Limburg en had haar eigen woordenschat. Dat gaf wel eens probleempjes.

Cintha moest boodschappen doen en moest dan EEK meebrengen uit de winkel van Piet van Engelen. Bij de Centra wisten ze precies wat er bedoeld werd.

EEK = azijn

Of Cintha moest even de doorslag pakken en aangeven.

Doorslag = vergiet.

Geen van Jan de Win zijn kinderen wilde het hotel/café overnemen en de gemeente wilde het hotel kopen om een toegangsweg naar de Broekakkers te creëren, de latere Kerkstraat! Indien Jan de Win in aanmerking wilde komen voor bedrijfsschadevergoeding moest hij zijn zaak voortzetten. Bij de verkoop

aan de gemeente kreeg hij herbouwplicht. Deze herbouwplicht werd overgenomen door Rob Winters die hiervoor in de tuin De Schammert bouwde.

Totdat het hotel gesloopt werd heeft Harrie van Asten (Thz) hier nog een tijdje café in gehouden totdat het doek viel in 1964.

Dit betekende definitief het einde van Bondshotel Jan de Win.

9. De Schammert.

Begin jaren zestig werd hotel-restaurant De Schammert annex een grote zaal met een klein toneeltje aan de Kerkstraat gebouwd. In opdracht van Rob Winters, die daarmee de herbouwplicht overgenomen van hotelier Jan de Win ten uitvoer legde. Een aantal jaren was De Schammert erg in trek, vooral voor regionale

Witte nog ....

vergaderingen. Ondanks een moeilijk ingang – via een trap – en de wat verdekte ligging. De exploitatie lag achtereenvolgens in verschillende handen: Spoorenberg, Peter en Riek Kuypers, John Engelen, Emiel Nagel en Wim Hurkens.

10. Golfbaan Haviksoord

Harrie van Kuijk wilde met broers een vliegtuigfabriek bouwen. Zij haalden hiervoor een vliegtuigkundig ingenieur uit Amsterdam naar Leende. Zijn naam

is Max Farjon.

De plek kreeg de naam Haviksoord. Deze naam was afgeleid van H van Kuijk. Later legde meneer Jackson hier een golfbaan met horecagelegenheid aan met dezelfde naam.

Mie Peels

Witte nog ....

Er was een meisje uit Leende dat een horeca gelegenheid opzette in de bossen tussen Leende en Waalre. Het café kreeg de naam De hut van Mie Peels.

Mie Peels en haar dochter